

Agostinos historie

 LIDA Italia

 Billie Cejka Risnes

 Espen Stranger-Johannessen

 5

 norsk nb

Jeg heter Agostino og jeg er 51 år. Jobben min er å levere mat på sykkel. Jeg har to døtre, men vi snakker nesten ikke sammen. Moren deres og jeg bor ikke lenger sammen fordi vi er skilt.

Jeg bor med moren min siden jeg ikke kan betale husleien etter skilsmissen. Husleien er veldig dyr i denne byen.

For noen måneder siden jobbet jeg som vaktmester for et firma. Jeg reparerte ting som var ødelagt, bar esker og hjalp til når noen trengte det. En dag fikk jeg sparken fra firmaet. Jeg skjønnte ikke hvorfor.

Jeg så mange personer som leverte mat på sykkel.
Jeg kan også sykle, så jeg banket på døra til et stort
budfirma. De tilbød meg tre euro for hver levering.
Jeg tjener 40€ om dagen, 60€ hvis jeg er veldig
heldig og kundene gir meg tips.

Jeg får ingen betalt ferie, ingen sykepenger, nesten ingen rettigheter i det hele tatt. Jeg tror ikke det skal være sånn, men jeg trenger en jobb. De fleste andre ansatte er innvandrere som kommer fra hele verden.

Mange sykkelbud blir skadet i ulykker daglig. Så, da et 25 år gammelt sykkelbud ble påkjørt av en bil og døde, begynte myndighetene å legge merke til oss. Det er synd at noen måtte dø for at det skulle skje.

Sammen med sykkelbud fra andre firmaer tok jeg et kurs om arbeidstakeres rettigheter hos en lokal fagforening. De tilbød oss gratis juridisk rådgivning. Vi kjempet for å få mer anerkjennelse og rettigheter.

Etter en lang stund fikk det harde arbeidet vårt resultater. Et stort budfirma måtte betale en stor bot og ansette arbeidere i faste stillinger. Det var første gang det skjedde noe sted i verden. Det ser ut til at ting begynner å bli bedre.

LIDA Stories

lidastories.net

Agostinos historie

 LIDA Italia

 Billie Cejka Risnes

 Espen Stranger-Johannessen

